

גינת נוי

חג הפסח, מפרשת בא

מאת הרב המקובל רבי ג'ינו ג'אן זצ"ל מיוצאי לוב

תלמידו המובהק של הגה"ק רבי יוסף ג'יעאן זצוק"ל

ראש בית הדין בסרת-לוב

תשפ"א, גליון מס' י' טל: 052-7611435 מייל: y.b.daskal@gmail.com כל הזכויות שמורות ©

בחצי הלילה (יב כט)

מדוע דוקא בחצי הלילה הביא המכה, אלא שהרי ידוע שחצי הראשון של הלילה נקרא ליל ושולטת מדת הדין, וחצי הלילה השני נקרא לילה ושולטת מדת הרחמים, ואם יכה במצרים בחצי הלילה הראשון, מדת הדין תקטרג על ישראל, איך בכורות המצרים מתים ובכורות בני ישראל לא קורה להם שום דבר - ואם בחצי הלילה השני, מדת הרחמים אולי תרחם על בכורי המצרים, בחר לו הקב"ה מרוב האהבה לישראל ומרוב קיום גזרתו על פרעה והמצרים, בא למצרים בדיוק בחצי הלילה, שאין שליטה, לא למדה הזו ולא למדה הזו, אלא הוא זמן התחלפות המשמרות, ולא מסר הרגע הזה לאף אחד, ובא למצרים כמו שאמר הפסוק "וה'", הוא ובית דינו, ולקח הרסן בידו, לא על ידי מלאך ולא על ידי שרף אלא בכבודו ובעצמו, ויצא בתוך מצרים - דין ורחמים ביחד - מדת הדין הרגה בכורי מצרים, מבכור פרעה היושב על כסאו עד בכור השבי אשר בבית הבור וכל בכור בהמה - ומדת הרחמים הצילה ושמרה לבכורי ישראל שלא מת מהם אף אחד.

על זה נדע גודל הנס שה' יתברך עשה עמנו כנגפו את מצרים ואת בתינו הציל - כן יגוף ה' אויבנו הקמים עלינו לרעה ומתכוננים כל יום להשמידנו, והתורה צוותה אותנו "ושמרתם את הדבר הזה לחק לך ולבניך עד עולם", שאם אנחנו נלך בדרכיו ונשמור מצותיו, ונשים יראתו בין עינינו, ונעסוק בתורתו הקדושה בטהרה לשמה, נסים כאלו יעשה עמנו לנו לבנינו עד עולם, כמאמר כימי צאתינו ממצרים אראנו נפלאות, ויגאלינו גאולה שלמה, ויבנה בית המקדש במהרה בימינו, אמן.

ויבשרנו בגאולה שלמה, ויקבץ נדחינו מארבע כנפות הארץ עם משה רבינו, ויזכינו לראות משיח בן דוד צדקינו במהרה בימינו בעגלה, אמן.

ליל שמורים הוא לה לכל בני ישראל לדורותיכם (יב, מב)

למה נאמר "ליל" ולא לילה שמורים, אלה שידוע מה שכתוב בגמ' ברכות, שיש ללילה 4 משמרות, בהתחלה הלילה כלבים צועקים, בשניה חמור נוער, ושלישית ילד יונק משדי אמו, ורביעית אשה מספרת עם בעלה.

השנים הראשונים שהם חצי הלילה הראשון, נקרא "ליל" מדת הדין, וחצי השני ילד יונק ואשה מספרת עם בעלה נקרא "לילה" מדת הרחמים, והקב"ה משתעשע עם הצדיקים בגן עדן, ובזה חצי הלילה ראשון שנקרא ליל הוא מדת הדין קשה, ושליטת הסט"א, ותקנו חז"ל שאסור לקרוא בתנ"ך, והתירו רק בליל החגים: שביעי של פסח, וליל שבועות, וליל הושענא רבה, שזכות החגים נתגבר על הסט"א ונלמד תורה ולא נפחד ממנה ולא תזיק לנו.

רשב"י אומר בזוהר הקדוש, שאפילו משקה מים וגו' בלי כסוי, מסוכן לשתות, ושום ובצל וביצה מקולפים שעבר עליהם לילה בלי כסוי, הם בגדר סכנה באכילתם והשמוש בהם, וזמן הזה הוא שליטת הכלב והחמור קליפות חזקות, וכן כתוב בספר חסד לאברהם להרב אזולאי, שלא רק שלא לקרוא בהם, אלא גם מי שקורא בהם תנ"ך מחזק בהם לסט"א, להראותך גודל אהבת הקב"ה לישראל שהוציאנו ממצרים, כמאמר הפסוק "ובכל אלהי מצרים אעשה שפטים אני ה'", ועשה בהם שפטים,

גינת נוי

חג הפסח, מפרשת בא

מאת הרב המקובל רבי ג'ינו ג'אן זצ"ל מיוצאי לוב

תלמידו המובהק של הגה"ק רבי יוסף ג'יעאן זצוק"ל

ראש בית הדין בסרת-לוב

תשפ"א, גליון מס' י' טל: 052-7611435 מייל: y.b.daskal@gmail.com כל הזכויות שמורות ©

וקשר הסט"א של הלילה, ולא נתן כח לכלב ולחמור שליטה לעורר החמור והכלב של למטה, והכלב של למטה, אם אין לו כח מלמעלה אין לו שליטה על לשונו לא יוכל לחרוץ לשונו, ולשונו התייבש בפיו כמו העליון, ולא נער חמור ולא נבח כלב, ככתוב ולא יחרץ כלב לשונו, ולא נתן שליטה לסט"א להשתלט ולעורר שום דבר רע על ישראל.

ולא רק זה, אלא הבטיחנו על ידי משה בתורתו הקדושה, שיהיה זה הלילה הזה שמורים הוא לכל בני ישראל לדורותם, שבליל פסח ישראל יעסקו בספור שבחו של הקב"ה, ולספר ביציאת מצרים, ואוכלים ושותים ושמחים, ולא יהיה לנו פחד מסט"א שהיא בלילה הזה קשורה, ואין לה שום כח שליטה על ישראל.

ואמרו חז"ל "בניסן נגאלו ובניסן עתידין להגאל", בחרו בזה, שבזמן אחר אולי הסט"א תקטרג, ותעורר עלינו דברים שמרחיקים את הגאולה, אבל בניסן שהיא חודש קדוש, חודש הגאולה, וביחוד ליל פסח שאין בו שופ"ר, וישראל בני חורין, ואין כח לזר לקטרג עלינו בינינו לבין אבינו שבשמים. וה' יקיים בנו כימי צאתנו ממצרים אראנו נפלאות, הקב"ה יראנו נפלאותיו ויחיש לגאולינו גאולה שלמה, וישמחנו בבנין בית מקדשנו במהרה בימינו, ויסתום ויחתום פי המקטרגים עלינו, ויעקוד אותם בזכות עקידת יצחק אבינו, ויזכור לנו חסדו של אברהם אבינו, ותפארת יעקב אבינו, וישלח אליהו הנביא.

והיה לאות על ידך ולטוטפות בין עיניך (יג, טז)

אמרה תורה שתכתוב את הפרשיות, ותשים אותם על ידך ובין עיניך. על יד-כה על יד שמאל, יד כהה. אמר ר' אלעזר מגרמיזה "שמע ישראל" גימט' "קדוש", כלומר המצוה שיכת לעם ישראל עם קדוש. שני שינין יש בתפילה של ראש "ש"ש", שבהנחת תפלין צריך לשמוח במצותיו יתברך, כמאמר הפסוק "שש" אנכי על אמרתך כמוצא שלל רב, ושני שינין גם בפסוק בראשית, שכל המקיים מצות תפלין כתקונה שותף במעשה בראשית.

וראו שם השם נקרא עליך ויראו ממך, שם השם, הוי"ה 26, ש-די 314, ס"ה שלוש מאות וארבעים, כמנין "שם". שכשאדם מניח תפלין, אסור לו להסיח הדעת מהם, אלא ישים בין עיניו שם השם, שהוא 26, וכשילבש התפלין יחשוב עליו. שי"ן רשום על הבית בראש, ודל"ת בקשר בחבור, ויו"ד בקשר שתפור על יד הבית של יד, וזה ש-די, והקשר של היו"ד אסור שיהיה נפרד מהבית של היד.

ודברך ישים על לבו (תפלת "עזרת אבותינו" שאחרי ק"ש של שחרית)

אחרי קריאת שמע מתפללים: "אמת, אשרי איש שישמע למצותיך, ותורתך ודברך ישים על לבו". יקח אז הציציות וישים אותם נגד לבו, ויכוין במלת "ישים" שהיא ר"ת יהי שם י-ה-ו-ה מבורך, יברך ה' בכל לבו, וישים יראת ה' לנגד עיניו, ויעמוד שמנה עשרה, עמידה בלב נקי ובענוה כעבד על יד רבו, ויתפלל בלחש, ויבקש מה' מה שהצריך לו, כמו שמסודר בברכות, וה' יענהו וישמע תפילתו, אמן.